

f; || fig. la chute, la débâcle et -lement *m; || докарвамъ въ —, va.* disposer.

Испадналь, *adj.* reduit.

— търговецъ (*михлюзинъ t.*), *sm.* un banquieroutier; *|| Com.* un failli.

Испаднатъ [известявамъ са за —, *vr.* déposer son bilan.

Испанска малка флота, *sf.* l'armada f.

— муха, *sf.* la cantharide et mouche cantharide. [-ши], le guignier.

— черѣша, *sf.* arbre, le guignier; *|| сладкы*

— своячиня (*въ говоренето*), *sf.* un hispanisme.

Испански жребецъ, *sm.* le genet.

— или зажмски чесанъ, *sm.* plante, la racine ou échalotte d'Espagne.

— кервизъ, *sm.* le myrrhis ou cerfeuil musqué. [Calatrava, *m.*]

— орденъ (*отъ Калатрава*), *sm.* ordre de

— пицеръ, *m.* la malaguette ou graine de paradis.

Испанско бѣлило, *sm.* blanc d'Espagne, *m.*

— лыко, *sm.* plante, le sparte; *|| фабрика за плетени работи отъ — и стока отъ —, la sparterie.*

Испарване и -рене, *sn.* l'exhalation *f.*, évaporation, exhalaison, transpiration, fumée *f; 1. Méd.* la diaphorèse; *2. Phys.* effluve *m; 3. (на джакове)*, la dissipation; *4. (отъ хале)*, le plomb; *5. pl.* -ренеа, les émanations *f.*

Испарливъ, *adj.* évaporable, transpirable; *|| (прѣз порози)*, pérspirable.

Испарителенъ саждъ, *sm.* Anat. l'exhalant et vaisseau exhalant *m.*

Испарявамъ, *va.* évaporer, exhale; *|| испарявасъ, v. imp.* il s'évapore, il s'exhale, il transpire; *|| който са испарява, évaporatif et -poratoire, adj.*

Испепеляване, *sn.* Chim. la lixiviation.

Испивамъ, *va.* vider; *|| (до капка)*, съмрквамъ добре, *jam.* faire d'amples libations *f;* (*отведната ища вино*), *fig.* sabler.

Испиване (до капка), *sn.* *fig.* rubis sur l'ongle, *m.*

Иснилване, *sn.* la portée.

Испилявамъ, *va.* limer.

Испиррамъ (изнобъ), *va.* relayer; *|| (лѣпка), laver; || (платъ), ébrouer.*

Испири, *sf.* *pl.* la rognure; *1. fig.* l'écumé *f; || lie du peuple, du genre humain, f; 2. (металлически), le laitier.*

Исписвамъ, *va.* dresser; *1. Jur.* annoter; *2. Peint.* toucher; *|| (добрѣ), prononcer; 3. (отъ книга), extraire; 4. (споредъ образътъ), académiser; 5. (накъ съ цвѣтило), reprindre; 6. искусство да —, Peint. la touche; 7. -са, *vr.* se peindre.*

Исписване, *sn.* l'extrait *m.*, dénombrement *m,* effigie *f; || (на и.мотъ), l'annotation *f.**

Испинсь, *sm.* l'inventaire *m.*, répertoire, rôle *m; 1. (на думы)*, la nomenclature; *2. (на запрѣнъ)*, l'école *m;* *3. (на книги)*, la notice; *4. (на ладійны слугары)*, Mar. rôle d'équipage, *m; 5. (на литеры)*, Tur. la police; *6. (отъ смѣтка)*, le dépouillement; *7. права — на нѣщо, va.* dépuiller, tirer; *8. съставямъ — на нѣщо, va.* inventorier.

Испитъ, *adj.* Méd. exsangue.

Испичамъ, *va.* exercer.

Испичане, *sn.* l'exercice *m.* [s'acquitter de.]

Исплащамъ, *va.* payer, amortir; *|| -са, vr.*

Исплащане, *sn.* Gamortissement *m; || до — на сборътъ, jusqu'à (la) concurrence.*

Исплизокъ (*шага t.*), *sm.* la plaisirterie.

Испълневамъ, *va.* accomplit, exécuter, pratiquer, mettre en pratique, réaliser, effectuer, s'acquitter de, consommer, satisfaire à;

1. compierto, observer, combler, obtemperer à; 2. (u fig), remplir; 3. (желането си), se satisfaire, 4. испълневаса, v. imp. il accomplit, il se réalise; *5. който си испълнива тъкмодумата, fam. homme à la minute.*

Испълневане и -лине, *sn.* le complément, le comblement, la réalisation, exécution *f.*, accomplissement *m.* pratique, consommation *f.*, effet *m.*, observation; *1. за —, prép. pour comble de; 2. за — на, à cet effet; 3. за — на това, adv. ad hoc.*

Испълневачъ, *ка, s.* exécuteur, trice; *|| fig.* un ministre.

Испълненъ, *adj.* accompli.

Испълнителенъ, *adj.* exécutif.

Испълнивъ, *adj.* réalisable; *|| Jur.* exécutoire.

Испълнена трѣба (буренъ), *sf.* la sareiture.

Исплювамъ, *va.* recracher.

Исплювки, *sf.* *pl.* la bavure; *|| (у металъ), la crasse.*

Исповѣданца, *sf.* le confessional.

Исповѣдамъ и -двамъ, *va.* confessier, avouer, professer; *|| -са, vr.* se confesser; *|| (извѣво), se reconcier.*

Исповѣдане, *sn.* la confession, la pénitence, profession *f;* *1. молитва при —, le confiteur;* *2. на —, à confesse *f;* 3. отъ —, de confesse;* *4. чинъ на —, le pénitentiel.*

Исповѣдень, *adj.* pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)

Исповѣдна записка, *sf.* billet de confession, *m.*

Исповѣдникъ (духовникъ), *sm.* confesseur de la foi, *m.*; un pénitencerier; *|| длѣжностъ на —, la pénitencerie.*

Испоразваленъ, *adj.* entiché; *|| Méd.* vieié. — езыкъ, *sm.* le jargon.

Испоразвалимъ, *va.* vicier, tronquer; *|| fig.* démantibuler; *|| (иѣкого съ иѣшо), enticher.*

Испотителъ, *adj.* Méd. sudorifère et -fique.

Испотително срѣдство, *sn.* Méd. le sudorifique, hidrotique, diaphorétique, *adj.* sm.